

הבגד עושה

את האשה,

אך האביוזר

עושה את

הבגד

קלאסי לעשירות קש ואורגנזה, שילוב מעניין של שני ניגודים: כובע רומאנטי איכותי, שתמיד יהיה באופנה, ואבזרי איכות עשויים קטיפה שזורים חוטי זהב. צילמה: **מירי זיכרונ**

משחקים מישחקי צבעים. אפשר בהחלט ללקט את כל השאריות מהשנה שעברה, וגם מלפני שנתיים, לשלב ולאחר מכל הבא ליד.

אבזרי איכות

או קישוט?

כ שמדברים על אבזרים, אי אפשר שלא לעמוד על ההבדל שבין אבזרי איכות ואבזרי אופנה קישוטיים. הראשון נים אינם תלויים באופנה. הם קלאסיים במידת-מה, אך תואמים סיגנונות רבים ור שונים. אפשר היה להתקשט בהם לפני שנתיים ולהיות באופנה, אפשר להשתמש בהם היום, וגם לא לשכוח מהם בעוד חמש שנים.

ההבדל משנה לשנה יתבטא רק במחירים העולה. בדרך-כלל הם עשויים מחומרים יקרים כמו עור, משי או קטיפה, ומושק עת בהם עבודה רבה, אשר מאפשרת להם לעמוד לאורך ימים. רוב האבזרים האיכותיים עשויים עבודת-יד, חרוזים, פנינים, פיאטים, חוטי כסף או זהב, בדרך-כלל אין הם נעשים בכמויות מיס-חריות, ולפעמים קיים רק דגם אחד ויחיד מאזור מסויים.

לעומתם האבזרים הקישוטיים הם זולים יחסית, ועשויים בדרך-כלל מחומרים כמו פלסטיק, בד או קש.

במבועיקה יש שינוי קטן ובולט השנה. השוליים קטנים וצרים, אבל קש תמיד יהיה קש ותמיד באופנה, ולמי שיש כובעיקש רחב-שוליים אין מה לה-שוש — היא מצויידת.

באירופה יש כמעט לכל בית-אופנה אבזרים משלו, בעיצובו ובשמו. לא כן הדבר בישראל. לא זו בלבד, אלא שבישראל אין מייצרים כמעט אבזרים.

האבזר אייננו זר

כ זין יודעות ומסכימות שהאבזר עושה את הבגד. אולם, מסתבר שיש אבזרים לעשירות ואבזרים לתפרניות. אי אפשר בלי אבזרים, תאמר כל מי שמבינה באופנה, כי בגד ללא אבזרים הוא כמו מאכל בלי תבלינים. האבזר מוסיף חיים לבגד, מאפשר לאשה להיות המעצבת של עצמה, עלידי הפיכת בגד אחד לרבים ושונים.

את האבזרים יש להתאים לאופי הבגד, לצבעו, לאופי, למצב-הרוח, וכמובן — לכיס.

הכל אופנתי,

הכל הולך

ה אופנאית נילי טופז היא דוגמה טובה. כשהיא במצב-רוח טוב, היא מתקשטת באבזרים בומבסטיים הזועקים

למרחוק. כשהיא במצב-רוח מופנם יותר, היא משתמשת באבזרים שקטים ועדינים, כאילו כדי שלא ירגישו בה. במצב-רוח קרבי, בדרך לבילוי במועדון, היא דואגת לחגור חגורה רחבה ומאיימת.

ככל שהבגד פשוט בגיורתו, אפשר להר סיף לו יותר אבזרים, כדי לשוות לו מראה מפואר, מעניין ומיוחד יותר. פעם היו שייכים האבזרים לתיאטרון או לקירקס. היום התיאטרון יוצא אל הרחוב, יש המתלבטות בשאלה מה בעצם אופי

למעט אייאלה פריטים עשויים פלסטיק פשוט, המשמש לחגורות. כל יתר הפריטים המצויים בחנויות בארץ הם מיוב איים. ולכן המחירים שאנו נאלצות לשלם גבוהים בלא כל פרופורציה למחירים בבירות אירופה.

נילי טופז רוצה שתלאיבי תהפוך ל פאריס, רומא ולונדון, לפחות מבחינת האבזרים. היא דואגת לייבאם ואומרת, "בחוקי-לארץ ישנם דוכנים שלמים של אבזרים בכל ציבעי הקשת. כל כליבו,

נתי היום מבחינת האבזרים. ובכן, אפשר להירגע — הכל אופנתי, הכל הולך, רחב וצר, פסים ונקודות, אדום, צהוב, טור-קו, ירוק, פפיונים, קשתות וסרטים לשי-ער, צמידים ועגילים — הכל.

בעבר נהגו לצרף לבגד אבזרים בהת-אם לצבע הבגד. כובע, שרשרת, עגילים, חגורה, נעליים, ארנק, כפפות ואפילו גר-ביים, הכל היה צריך להתאים לצבע הר-בגד. היום השתנו פני הדברים. משתמ-שים באבזרים בצבעים שונים ואפילו

פראנזים של וילונות הוא אשר אמרנו: הכל הולך — חגורות-עור, קש וחבל. על הצוואר יש חרוזים.

חסר מישקל הוא כובע המתכת הקלה של נילי טופז, כולו כסף ועבודת-יד, נוצץ 850 שקל וטוב לימי הקיץ החמים. בזהק ואיכותי. זול יחסית —

מצב רוח קרבי אריה שואג מי לא ירא? טוב ליציאה לציד. במועדונים ולהגנה מפני הזאבים.